

[Hagen Hagensen]

ikke, og jeg kan henholde mig ganske til, hvad hr. Ole Espersen sagde om ministerens svar til retsudvalget. Der har ikke i retsudvalget eller til retsudvalget været givet noget som helst løfte. Der er til enkelte medlemmer af dette ting givet et tilsagn om, at ministeren ville underrette retsudvalget om sagens forløb, når den måtte føre til udvisning. Dette er gjort, og det er det eneste tilsagn, der er givet nogen endda uden for udvalget, så udvalget som sådan kan i og for sig ikke blande sig mere deri og har heller ikke skullet gøre det. Jeg kan herom henvise til, hvad jeg allerede har sagt.

Til slut skal jeg blot gentage, hvad jeg allerede har sagt, nemlig at vi kan tage ministerens redegørelse til efterretning og derfor kan stemme for den af fru Mimi Jakobsen foreslåede dagsorden, hvorimod vi må stemme imod de ændringsforslag til denne dagsorden, der er stillet henholdsvis af hr. Mølgaard – hvis forslag efter min mening ligger helt uden for, hvad man overhovedet kan finde på at vedtage i dette ting – og den af hr. Bernhard Baunsgaard foreslåede ændring, idet jeg med hensyn til min begrundelse herfor skal henholde mig til, hvad der allerede er sagt af andre ordførere. Vi har kun én ting at gøre, og det er at tage ministerens fyldige redegørelse til efterretning.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil gerne starte med nogle bemærkninger til hr. Hagen Hagensen, der just har forladt talerstolen, fordi der er nogle enkelte ting i det, hr. Hagen Hagensen sagde her til sidst, der foranlediger mig til at tage til genmæle. For det første rejste jeg ikke selv i mit første indlæg spørgsmålet om den forhenværende justitsministers løftebrud, dels fordi der var så meget andet, jeg gerne ville have sagt, dels fordi det nu ikke var denne minister, vi rettede vores forespørgsel til.

Men når nu både hr. Ole Espersen og hr. Hagen Hagensen påstår, at der ikke er tale om løftebrud, vil jeg erindre om en skrivelse, som seks af folketingets medlemmer har udsendt den 24. august 1977. Vi var alle seks til stede, da justitsministeren afgav sit løfte, og løftet gik ud på, at justitsministeren ville orientere retsudvalget, inden udvisningen fandt sted.

Da vi fik fat i justitsministeren, efter at udvisningen havde fundet sted, nemlig den 19. august om aftenen, erkendte han og beklagede over for os, at det brev, som han havde afleveret til postforsendelse aftenen i forvejen, ikke var nået at komme os i hænde. Han har altså selv beklaget, at han ikke i praksis har kunnet opfylde sit løfte, og så synes jeg, det er urimeligt, at hr. Ole Espersen og hr. Hagen Hagensen nu står og forsværer en handling, som ministeren selv har beklaget. Den forhenværende minister sagde udtrykkelig, at det var det eneste, han beklagede. Han beklagede ikke udvisningen, heller ikke, at den var sket, inden vi kunne nå at reagere, men han beklagede, at vi ikke havde modtaget meddelelsen, inden udvisningen fandt sted.

Løftet er ikke givet til retsudvalget, og det har vi heller aldrig påstået, men det er givet til en række medlemmer, og jeg synes, det er urimeligt af hr. Ole Espersen og hr. Hagen Hagensen at påstå, at disse seks medlemmer lyver, når de siger, at de har hørt det, og det er faktisk det, de siger.

Så mener hr. Hagen Hagensen, at vi, der har rejst forespørgslen og er ordførere i den – nogle af os, jeg ved ikke rigtig, hvem han hentyder til, men jeg vil i hvert fald gerne rense mig selv – ikke taler på gruppens vegne. Jeg vil gerne sige, at alt, hvad jeg har sagt i dag, er sagt på vegne af socialistisk folkepartis folketingsgruppe, for at der ikke skal herske nogen tvivl om den sag i hvert fald.

Videre kritiserer hr. Hagen Hagensen, at jeg har brugt ordet justitsmord, og siger, at jeg ikke kender forholdene. Nej, men så er det vel nok netop det, der er galt med hele den her sag: vi kender så lidt til forholdene.

Statsministeren sagde – og jeg var glad for, at statsministeren gik op og sagde det, for jeg lyttede meget efter, om justitsministeren skulle sige det – at denne sag er så fyldt med oplysninger, der ikke kan offentliggøres, at vi må finde os i og tage til efterretning, at regeringen har handlet på det grundlag, som den har. Vi får det aldrig oplyst. Vi får det ikke oplyst i dag, og så får vi det nok heller ikke oplyst ved anden lejlighed. Derfor – og det vil jeg godt gentage fra mit første indlæg – har vi fundet – ikke jeg personlig, men i socialistisk folkeparti og blandt de forespørgere, der har rejst forespørgselsdebatten – at